

Матеріал надано в авторській редакції

Супронюк Віктор

«Нікопольщина - край п'яти Січей»

Есе

Я – українець! Гордитися приналежністю до величного народу мене навчили батьки. Національні символи, традиційний одяг, предмети побуту наших пращурів викликають у мене захоплення. А як може бути по – іншому? Адже це наша історія.

Мені пощастило, я народився і живу в мальовничому краї, багатому на важливі історичні події. Здавна через землі Нікополя проходили торгівельні шляхи, в тому числі і Сольовий. Кордони тогочасної української землі простягалися вздовж річки Дніпро. Уся місцевість складалася із плавнів, островів, гарних левад. Люди уміли працювати - жили заможнo. Так уже повелося, що із давніх часів і по сьогоднішня наша місцевість економічно розвинена. Грунт дуже родючий, тому Нікопольщина ще й землеробський край.

Не дивно, що в цій місцевості виникали великі козацькі об'єднання. Козаки-вільні лицарі степів, не хотіли підкорятися ворогу, прагнули створити вільну державу. Ми гордимось, що на територіях нинішньої нашої області були розташовані п'ять козацьких Січей.

Перша Січ була заснована у 1564 році на острові Томаківка, що знаходився за 20 кілометрів від Нікополя у бік Запоріжжя. З неї Іван Підкова почав боротьбу із турками в Молдавії. У 1597 році татари напали на Томаківську Січ, хоробрі козаки боронили свої укріплення, але сили були нерівними.

На човнах сміливі воїни добралися до острова Базавлук, де й заснували другу Січ –

Базавлуцьку. Вона знаходилася біля села Капулівка. Але часто неспокійна річка Базавлук заливала всі дороги, дуже багато було комарів, що спричиняли епідемії малярії. Через це козаки були змушені перебратися в інше місце.

У 1639 році на території сучасного парку Перемоги була заснована Микитинська Січ. Козаки вже зробили висновки із помилок попередніх стратегічних укріплень. Тому тут вали були розташовані по колу, багато було гармат та іншої зброї. Саме з цієї Січі під проводом Богдана Хмельницького у 1648 році розпочалася національно – визвольна війна проти польської шляхти. Це місце просто дихає історичними віхами. Адже тут жили, воювали видатні полководці нашої козацької держави. У 2000 році місцевими істориками та археологами у парку Перемоги були розкопані вали та рови Микитинської Січі. Ми повинні пам'ятати: хто ми, і звідки пішло наше коріння.

Оскільки більша частина козаків воювала з Б. Хмельницьким, боронити Січ було нікому. Тому прийняли рішення про перенесення Січі до Чортомлика. Так з'явилась четверта – Чортомлицька Січ.

Я пишаюся, що вона була розташована біля мого села Олексіївка. Славний герой – кошовий отаман Іван Сірко багато зробив для її процвітання. Цей славний воїн переміг у 55 боях. Саме його ім'я наводило великий страх на ворогів. Як говориться у переказах, він був ще й характерником. Міг одводити очі ворогам, навіть кулі його обминали. Похований був з великими почестями біля села Капулівка. Зараз його перезахоронено на високому кургані, щоб дух славного ватажка бачив рідну землю в усій красі.

Останню – Покровську Січ було засновано, коли козаків усе більше почав притісняти царський уряд. Усе менше можливостей мали степові лицарі, щоб висловити своє невдоволення проти утисків бідного люду. У 1774 році за наказом царського уряду Січ було знищено. На цьому славному місці залишилося село Покровське, жителі якого пишаються своїми далекими пращурами.

Нікопольщина є колискою п'яти Січей. Це край, який дає нам, нинішньому поколінню, силу та міць, волю та розуміння значимості. Ми повинні гідно йти дорогою слави, котру відкрили нам універсали козацької держави. Степові воїни робили все для того, щоб Україна була вільною та могутньою. Ми підхопили з їх рук знамено волі та патріотизму, яке міцно тримаємо і не дамо ворогам знищити нашу державу.

Слава Україні!